

Naš dan

Dan omladinskih radnih brigada. To je priča o nama, dobrovoljcima, brigadirima. Poema o našim zamasima, kružocima, tečajevima... O normama i prebačajima... Festival snage i dobrovoljnosti... Sabor prijateljstva i takmičenja.

I ove godine rasporedit će se 50.880 djevojaka i mladića na dužini od 104 kilometra. I zaigrat će »Kozara«, odjeknuti »Internacionala«, odskakati lopta, a uveče, u ritmu jazza zboravljati umor.

50.880 mladića i djevojaka zamahivat će po šest sati dnevno krampovima i prebavicati lopatama zemlju. Oni će iskopati i prevesti 1.400.000 kubičnih metara zemlje, izgraditi 636.000 kvadratnih metara kolovoza, 133 propusta dužine do pet metara, 20 mostova, 27 nadvoznjaka. I ponovno će otvrdnute ruke i preboljeli žulj ostati kao lična uspomena, a ona glavna, ona za vjekove naša, vijugat će Srbijom i Makedonijom. I na najtežim objektima 70 metar dugom mostu preko Jovanovačke rijeke i na betonskom potpornom zidu kod sela Bujmira od 3—6 metara ispod nivoa rijeke Morave, čut se će ono tradicionalno »Jedan mineralni« ili »Sto momaka«, a nikada tuga i žaljenje... Jer tuga nije za dobrovoljce.

Posjeti majka brigadu, a usput nađe i sina, profesor četu, a usput i svog daka.

Brigade su na trasi. Stići će i nove. Što raditi kad brigada postane udarna? Tražiti sina, daka, znanca ili zaigrati »Kozaru«, prihvatiti »Sve brigade dobro rade« i na kraju prošaptati: »Sad je sve kako treba«. Bolje je ovo drugo, jer ćete reći istinu. Veliku istinu o mladim gaditeljima.

Dan omladinskih radnih brigada. Omladina Jugoslavije započela je još jednu bitku za progres za socijalizam. Brigadiri su ponovno zasukali rukave jer hoće da do kraja ispune obećanja koje su dali svom voljenom Titu. J. G.

Aktivnost izviđača Knina

U čast 40 - godišnjice KPJ i SKOJ-a, izviđači Hrvatske za vrijeme Prvomajskih praznika, sudjelovat će u akciji »Desant na Drvar 1959.« koju će demonstrirati avioni, jedrilice i padobranci Zrakoplovnog saveza, uz udruženo djelovanje izviđačkih organizacija, društava »Partizan«, Ferijalnog saveza i radioamatera Hrvatske i drugih omladinskih organizacija.

Kninski odred izviđača, također će sudjelovati u toj vježbi. Sada starješinstvo odreda i operativni štab provode potrebne pripreme.

Prije odlaska u Drvar u Kninu

NA POČETKU

I ove godine omladina je proslavila prvi april — Dan omladinskih radnih brigada — u znaku vrijednih radnih pobjeda. Ona je zajednici darovala 80 kilometara novog modernog autoputa, koji je prošle godine izgrađen između Ljubljane i Zagreba i na dan Republike predan saobraćaju. Osim toga, u lokalnim radnim akcijama omladina je izgradila mnogobrojne komunalne objekte, koji su od značaja za razvitak manjih mjesta i komunala.

Dosadašnji sveukupni rezultati omladinskog dobrovoljnog rada mogu se prikazati impozantnim brojkama. Od onog dana, neposredno iza rata, kad su tisuće

mladića i djevojaka pokazali jednodušnu spremnost, da prionu dobrovoljnim akcijama kako bi se zemlja što prije obnovila i podigla iz ruševina, pa sve do danas, kada nove generacije omladine žele sa istim žarom da zajednici pomognu u rješavanju velikih zadataka ekonomsko - privrednog unapređenja zemlje, izgradnji industrije i izgradnji socijalističkog društvenog uređenja — omladinske brigade su od dvjesto potpuno novopodignutih većih industrijskih objekata i pedeset električnih centrala, same podigle oko 70 tvornica, hidrocentrala i željezničkih pruga.

Prema jednoj statistici u razdoblju od 1945. i 1952. godine omladina je u izgradnji zemlje ukupno dala 60 milijuna dobrovoljnih radnih dana. Samo za to vrijeme u radnim je akcijama učestvovalo više od milijun mladih graditelja.

Ako ovome pribrojimo rezultate lokalnih radnih akcija, koje se također izražavaju u milijunskim ciframa, možemo reći, da je u presudnim godinama omladina svojim dobrovoljnim radom, svojom mladačkom inicijativom i stvaralačkim oduševljenjem omogućila izvršenje mnogih najkrupnijih ekonomskih zadataka za koje naša zemlja u to vrijeme još nije imala materijalnih ni tehničkih sredstava.

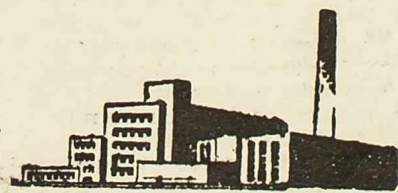
Osim toga, radne akcije imaju velik ekonomski značaj, njihova

je možda veća vrijednost i u tome, što se mladi ljudi na zajedničkom radu zbližuju, upoznaju i na taj način neposredno njeguju bratstvo i jedinstvo naših naroda. Ujedno radne akcije razvijaju ljubav učesnika prema fizičkom poslu i uopće su se pokazale kao dobra škola svestranog odgoja mladih ljudi.

Prošle godine, omladina je preuzela novu veliku obavezu: da završi autoput Bratstva i Jedinstva u dužini od 1.350 kilometara s jednog na drugi kraj zemlje, od Ljubljane do Devčulje. Kao što je poznato dvije dionice te magistrale već su završene i promet se između Ljubljane i Zagreba i Zagreba i Beograda odvija.

Ovih dana, omladina je započela radove na novim dionicama: od Paraćina do Niša u Srbiji i od Negotina do Demirkapije u Makedoniji. Na toj relaciji za narednih 8 mjeseci ona će izgraditi 104 kilometra novog modernog kolovoza.

J. Vuković

A. Gobov: Kolona

Nezaboravni dani

ZAPIS PREMA SIJEĆANJU DRA SRĐANA RAŠKOVIĆA NEKADAŠNJEG SEKRETARA MJESNOG KOMITETA SKOJ-A U DRNIŠU.

Bilo je to u septembru 1943. godine. Teror na sve strane. Drniš je bio prepun neprijateljskih vojnika, Nijemaca, ustaša, četnika i ostataka talijanske fašističke vojske, koja se nekoliko dana prije neslavno raspala. Dugačke kolone njemačkih kamiona dolazile su i prolazile iz svih pravaca na svojim pohodima protiv Narodnooslobodilačke vojske. »Razglasna« sa zgrade ustaškog tabora prijeti komunistima i njihovim simpatizerima silom »nepobjedivog« Trećeg Rajha, a čohli Gestapo i »Ajnc C« u praksi otpočinje antikomunističku aktivnost.

Tu, u takvoj sredini, među tom šarenom bandom do zubi naoružanih zlikovaca, živjela je i djelovala partijska organizacija, kao i organizacija SKOJ-a sa svoja tri skojevska aktiva. Upravo tih dana rad skojevske organizacije proširio se toliko, da je na terenu Drniša i Siverića formiran Kotarski komitet SKOJ-a, koji je razvio široku aktivnost na okupljanju omladine u antifašistički front. Članovi komiteta bili su drugovi Rade Ivaz, Milić - Štrkalj, Živko, Rafajlo Bukarica i Marko Janjić. Drug Marko Janjić radio je na okupiranom teritoriju i povezivao rad mjesnog rukovodstva u Drnišu s Kotarskim komitetom na terenu Siverića i Tepljuha. Jednog dana on je saopćio drugovima u Drnišu, da se na području Siverića i Tepljuha nalazi sekretar Okružnog komiteta SKOJ-a drug Vajica Popović i da je potrebno organizirati s njim sastanak. Odmah je određen dan, vrijeme i mjesto sastanka i toga dana, kroz redove neprijatelja i pokraj njemačkih kolona uputili su se na zakazani sastanak. Išli su drugovi Joso Brakus, Marko Janjić i Srđan Rašković. Marko Janjić dobro je poznao taj teren i doveo ih je brzo na mjesto sastanka. Bila je to jedina noć u Biočiću. Posjedalo se na sijeno i vlažnu kukuruzovinu. Na sve strane se pucalo, ali to nije nikoga zbunjivalo, to je bila muzika, na koju su se njihove uši odavno priviknule.

Sastanak je počeo izlaganjem druga Vajice Popovića o potrebi, da se u omladinskim redovima popularizira borba i pobjeda antihitlerovske koalicije, razvitak i porast snaga NOP i time razbiju

laži njemačke i ustaške propagande. Trebalo je smjelo i odlučno otvarati oči svima onima, koji još nisu bili na čisto s ishodom naše borbe. Zatim se prešlo na pitanje, kako omasoviti organizaciju antifašističke omladine. Kroz izlaganje druga Vajice Popovića u diskusiji se došlo do zaključka, da postoje mogućnosti i uvjeti za prilaženje i onoj omladini, na koju neprijateljska propaganda vrši određen utjecaj. Svi su se tada složili, da se u tome pogledu nije učinilo onoliko, koliko se moglo. Jedan od zaključaka bio je, da se treba boriti za svakog čovjeka. S ljudima treba individualno raditi i smjelo im prilaziti. U tom pravcu treba preorijentirati rad organizacija i davati zaduženja članovima SKOJ-a. Što više omladine u USAOH; nijedan omladinac ne smije se prepustiti neprijateljskim fašističkim organizacijama, organizacijama četničke omladine, ustaške mladeži i t.d.

S ispisanim zaključcima i štampom, koju je primila od druga Živka Štrkalja, grupa iz Drniša vratila se kasno uveče u okupirani Drniš. Donijeli su nova iskustva i još jaču uvjerenost, da će na tom području omladinski antifašistički pokret krenuti naprijed novim, snažnijim koracima. To se uskoro i ostvarilo. Stvoreni su novi aktivni USAOH-e. U borbu su krenuli novi omladinci i školevci. U toj krvavoj borbi ginula je i omladina Drniša, a na mjesto onih, koji su pali, dolazili su novi mladi borci. Svega nekoliko mjeseci poslije sastanka u Biočiću, u redove Narodnooslobodilačke vojske, u brigade XIX. divizije i bataljone Prominskog partizanskog odreda skupila se sva omladina slobodarskog Drniša, koja je bila spremna da se bori za slobodu i stvar socijalizma. (c)

Borbeni put SKOJ-a

B O N D O

Narodni heroj Slobodan Macura — Bondo rodio se 1918. god. u Zadru, Maturu je s odličnim uspjehom završio u Šibeniku. Na Beogradskom sveučilištu studirao je šumarstvo. 1939. postao je član SKOJ-a, a 1941. član KPJ. Na fakultetu je bio vrlo aktivan politički radnik. Pod utjecajem svog starijeg brata, Bondo je našao svoje mjesto u redovima napredne srednjoškolske omladine.

Nakon fašističkog napada na Beograd, uspio je da se prebaci u Šibenik, stavljajući se partijskoj organizaciji na raspolaganje, izvršavajući pritom sve postavljene zadatke.

Junak, revolucionar i borac Bondo odlazi u partizane.

Redaju se velike i neustrašive akcije njegovih boraca. Kao komandant bataljona »Bude Borjan« uvijek je išao pred borcima.

8. maja 1942. Prva četa bataljona »Bude Borjan« napada karabinjersku stanicu u selu Bruška-Kasarna je opkoljena. Bondo poziva karabinjere na predaju. Nisu hteli. On se penje na krov, razara ga i u unutrašnjost zgrade

7. juni. Napad na karabinjersku stanicu. Rušenje krova... detonacija bombi i predaja karabinjera.

I tako bi mogli redati akciju za akcijom u kojima je došla do izražaja Bondova, neustrašivost i patriotizam.

Sve je to trajalo do 23. marta 1943. Slobodan Macura odbijao je sa svojim bataljonom napade hiljada četnika. Prema cesti, koja ide od Foče ka Ulogu ispriječila se Kalinovačka kosa, Nju je branio Bondov bataljon. Četnici su jurili. Bondovci su sigurno gađali. Mnogo je palo četnika, ali napadi nisu prestajali. Snijeg je pršio. Bolni jauci i povici odzvanjali su kamenjarom. Skriveni iza bukava, partizani su gađali sigurno... Ali četnici su se sve više približavali. Počele su prskati bombe. Parčad je letjela na sve strane... Tu je pokraj mnogih pao i neustrašivi Bondo. Rumena krv bojila je utabanani snijeg. Na ustima mu je ostao smiješak revolucionara... smiješak vjere u pobjedu.

Kakav je Bondo bio omladinac, srednjoškolac? O tome nam je pričala njegova majka sa neizmjenom tugom, a i s ponosom na sina revolucionara, heroja.

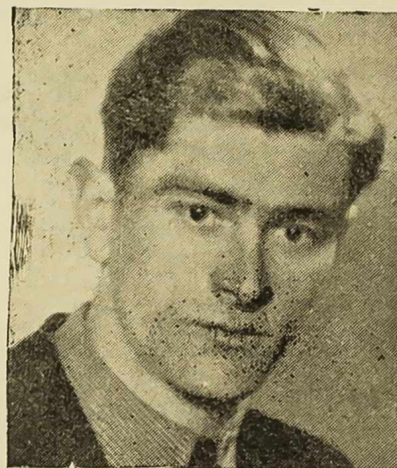
Bio je skroman i tih. Nikad se nije izdvajao od ostalih drugova. Neobično je volio one siromašnije. Često bi dolazio kući i govorio: »Mama, doveo sam moje prijatelje. Znaš, malo ćemo se pozabaviti«. Naravno, puštala sam ih, iako sam znala čime se »zabavljaju«. Lenjin, Marks i Engels bili su im »zabava«. Jednom je odnio trenerku i vratio se bez nje. »Znaš, mama, jedan moj drug nema kaput, pa sam mu dao trenerku.« Nisam se ljutila, jer mi je bilo glavno da je on zadovoljan. Bio je sretan da drugovima može pomoći.

Kada se vratio iz Beograda, donio mi je knjigu. To je bila »Mati« od Gorkoga. Kad sam je pročitala, pitala sam ga: »Pa dobro, zašto si mi ovo donio? Da plaćem nad patnjama i nevoljama.« On mi je odgovorio: »E majko, i to treba da znaš.«

Dolazeći izvana, uvijek je nešto donosio i spremao u svoj kofer. Pitala sam ga što je to, ali mi on nije htio kazati. Kasnije sam doznala, da su to knjige Marksa, Engelsa i Lenjina. On se sve više aktivirao u revoluciji. Po dolasku u grad visokih talijanskih ličnosti, uvijek je bio zatvaran. Došao je dana kada sve to više nije mogao izdržati. Rekao je: »Mama, ja moram ići. Mama, zdravo!« I otišao je.

Predvečer smo napustili majku iz djetinjstva svog sina.

Ante Huljev

Narodni heroj Slobodan Macura — Bondo

baca bombu. Jauci i zapomaganje. Jedan karabinjer je ubijen, šest karabinjera se predaje. Bondo ih razoružava i pušta na slobodu, govoreći im: »Ova akcija nije slučajna niti lokalnog karaktera. Ovo je ozbiljna borba naroda Dalmacije protiv talijanskih okupatora i ona će se nastaviti do konačnog uništenja okupatorskih snaga u našoj zemlji i svih izdajnika. Idite i kažite to drugima.«

4. juni iste godine, Bondo i Rade Bulat sa I. i III. četom bataljona »Bude Borjan« čekaju u zasjedi talijansku autokolonu. Kamioni staju. Kratak prepad... Mitraljeski rafali... Rezultat: 1 heroja, da složi album sa slikama oficira i 8 vojnika ubijeno, a zarobljeno 11 vojnika i 1 oficir.

Suradujte u prilogu *mladi*

DJELO naših ruku

Stafeta izviđača Hrvatske

Osnivačka skupština Kotarskog starješinstva

Za stručni kadar

U nedjelju je, u dvorani Društvenog doma, održana osnivačka skupština Kotarskog starješinstva izviđača, kojoj je pored mnogobrojnih delegata prisustvovao predstavnik Saveza izviđača Hrvatske drug Davor Trst te mnogobrojnih politički i društvenih radnici Šibenika.

Savez izviđača Hrvatske donio je odluku, da se u svim kotarskim centrima osnuju starješinstva izviđača gdje za to postoje uslovi. U Šibeniku već tri godine djeluje izviđačka organizacija, koja je uspjela okupiti oko 320 članova. U ostalim mjestima na području kotara Šibenik djeluje još oko 150 izviđača. Budući da su izviđači s našeg područja postigli dobre rezultate i omasovili svoje redove došlo se do zaključka da se u Šibeniku osnuje i kotarsko starješinstvo.

Osnivačka skupština izviđača počela je kao rijetko koja. Najprije su članovi »Jata pčelica« ušli u dvoranu obučeni u svoje uniforme te predali cvijeće radnom predsjedništvu i zaželili dobar rad skupštini. Zatim je, po izviđačkom običaju otpjevana izviđačka himna. Cijela ta atmosfera dala je jedan poseban, svečani tok ovoj skupštini.

A. Huljev: Partizani

Osnivanjem kotarskog starješinstva izviđači Šibenika i cijelog kotara preuzeli su na sebe veliki zadatak. Osim postojećih odreda i jedinica izviđači trebaju pokloniti punu pažnju osnivanju novih organizacija izviđača u većim mjestima šibenskog kotara. S obzirom na specifičnosti potrebno je učvrstiti i omasoviti izviđače pomorce, koji su dosad pokazali dobre rezultate. Na području našeg kotara ne postoji ni jedna jedinica izviđača — porječana. Zbog toga će kninski izviđači preuzeti tu obavezu na sebe i osposobiti jedinice izviđača, koje će razviti svoje djelovanje na rijeci Krki. Osim toga izviđači Knina i Šibenika prići će osnivanju novih jedinica na području kotara, jer kod omladine postoji veliki interes za izviđačku organizaciju.

Kotarsko starješinstvo, koje je tek osnovano mora, bar na početku voditi veliku borbu s mnogim teškoćama. Stručni kadar prestavlja, uz materijalne teškoće jedan od najvećih problema. Naročitu brigu treba posvetiti izučavanju omladinaca, koji će preuzeti i obučavati odrede i vodove izviđača. Punu pažnju treba pokloniti najmlađima, t. j. organizacijama »Rojeva pčelica« i »Jata poletaraca«, jer su to sami članovi te organizacije, na početku skupštine stavili u zadatak kotarskom starješinstvu.

U ovoj jubilarnoj godini izviđači šibenskog kotara učestvovat će samostalno, kao i u sklopu ostalih organizacija u izvršenju mnogobrojnih akcija.

U diskusiji su učestvovali mnogi delegati, koji su iznijeli dosadašnje uspjehe i nedostatke izviđačkih organizacija i dali smjernice za budući rad. Pred kotarskim starješinstvom stoje mnogobrojni zadaci. Najvažniji zadatak je omasovljenje i organizaciono učvršćenje izviđačkih organizacija na području kotara Šibenik.

Na kraju skupštine izabrano je kotarsko starješinstvo od 34 člana. Za starješinu kotarskog starješinstva izabran je potpredsjednik Narodnog odbora kotara Šibenik Miroslav Kuhač, a za načelnika kotarskog starješinstva Goran Skočec.

Nismo ih našli u školi. Toga dana na njima je bio red da rade. Zato smo i hpotražili tamo, na radu, na izgradnji bazena. Kad smo prvi put bili tamo, teren je tek bio načet, a velika gomila zemlje, koja se sad strmo ruši prema moru, onda je bila neznatna. Možda smo tada i mogli posumnjati u ono, što se naumilo učiniti, ali s obzirom na prethodne radne akcije naše omladine, nismo imali pravo.

Našli smo ih raspoređene u tri grupe. Svaka ima po jedan vagonet. U prvoj grupi nekoliko mladića i djevojaka kopaju zemlju. Jedna omanja djevojka zgrče zemlju i govori prijateljici, da je to ipak ljepše nego sijediti u klupi. Ona druga je kroz veseli smijeh to potvrdila. Prišli smo drugoj grupi. Tamo je više muškaraca, ali manje rade. Nismo im mogli zamjeriti, jer do podne ostaje još desetak minuta. Sad trebaju ovaj vagonet napuniti, i onda rad završava.

— Ej, kako ide posao? upitao sam jednog »trudbenika«.

— Pogledaj, reče mi on, i umjesto odgovora pokaza žuljevite ruke. Vjerujem, da se ni on ne kaje što nije ostao u klupi. Na i-

sto pitanje drugi mi je odgovorio, da nije baš lako, ali da se raduje tome što i profesori »krampaju«, pa mu nije krivo.

Treći kut bazena bio je prazan. Za to kamenje su potrebne mine, ali . . . to će se kasnije urediti, konačno evo nas i kod treće grupe. Vagonet je skoro pun, natrpan samim sitnim kamenjem.

Još 5 minuta do 12.

— Daj ovamo taj skip, više onaj na skeli i brzo ga dodaje onom gore koji ga odmah ubacuje u vagonet. Drugi vagoneti su već otišli. Ovi se žure, i još malo pa je pun. . . Ali nema se kad čekati.

Bilo je vrijeme, da ih napustimo. Uz bučnu muziku, koja se čula iz zvučnika, gradilište je ispralalo svoje »radnike«.

Sutra će doći drugi, treći četvrti . . . tako redom, dok konačno jednom posljednji ne napuste bazen. A tada će istaknuti svoju, omladinsku zastavu, i ponosno pogledati još jedno dijelo vlastitih ruku.

Miodrag Vujasnović

Iz omladinskih organizacija

ŠTO RADE?

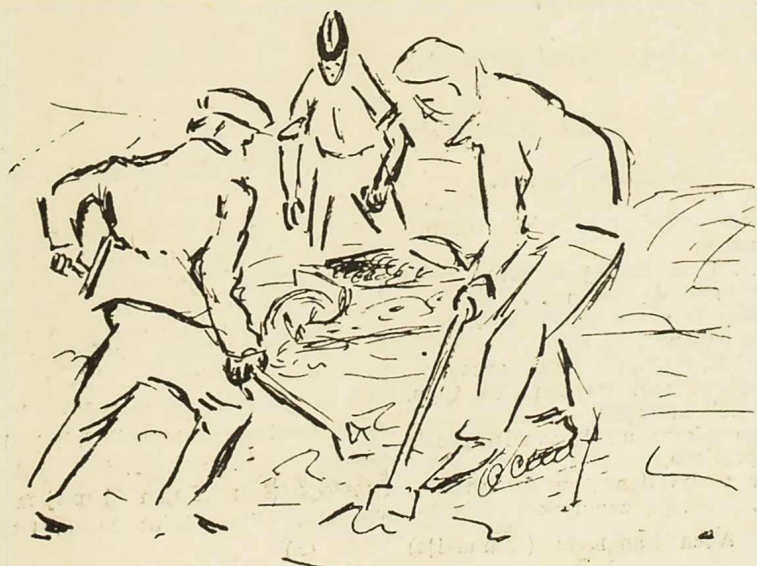
Omladinska organizacija u Brnjoj broji 22 član. Preko trećine su omladinke, a baš to je pohvalno. Uredili su kolski put sagradili jedno igralište izvan sela, a drugo uz pokrajne kuće. Oko ovog igrališta zasadit će čemprese i bajame. Djelovat će to skladno i ukusno. Posebno je važna njihova akcija na elektrifikaciji sela. Što se tiče organizacione sredenosti, ona je na visini.

Posjetili smo i omladinu sela Konjevrate. Nisu organizaciono sredeni, pa nedostaje društvene zabave i ideološke aktivnosti. U Danilu Kraljice omladinska organizacija je formirana tek ove godine. Rad je krenuo naprijed.

Komiteti omladinskih organizacija »Velimir Škorpić« i TLM »Boris Kidrič« sazvali su zajednički sastanak predstavnika svih omladinskih komiteta iz grada, bilo školskih ili radničkih. Na dnevnom redu bilo je pitanje stanovanja samaca i njihova ishrana, zatim društveno - zabavni život o-

mladine i međusobno povezivanje omladinskih organizacija. O prvom će biti još govora, a o drugom je zaključeno, da omladina Učiteljske škole i »Velimira Škorpić« učine zajednički posjet garnizonu JNA u Benkovcu gdje će se održati takmičenje i izvesti kulturno zabavni program. Omladina Gimnazije i »Velimir Škorpić« imati će zajedničko drugarsko veče. Omladina Učiteljske škole i TLM »Boris Kidrič«, priredit će zabavu na kojoj će zvesti kulturno - zabavni program. Nadalje će se kroz niz neposrednih susreta upoznavati omladinu sa životom, radom i problemima svojih drugova u poduzeću i školi. Govoreno je i o adaptiranju kina »Sloboda« za omladinske sekcije i klubove, kao i omladinsko kino.

Omladina sela Danilo Goranje pokrenula je nekoliko dobrovoljnih radnih akcija. Imaju i svoj program za proslavu 40 - godišnjice KPJ i SKOJ-a. Trebalo bi im više pomoći.

J. Grbelja: Na radu

Plodan rad

M. Knežić: Pejzaž

Volim boje

Ja sam slikar i volim boje
nježne kao blagi dodir
i tople kao dan,
ružičaste i bijele,
kao što su nevini pupoljci ruža.
Volim boju narančite kore
i žutu boju limuna,
boju ciklame,
i sve crvene tonove
do boje gajuća i krvi.
I crnu.

(Njegove su oči crne,
možda zato jer tuguju.)
Volim srebrnast sjaj mjeseci
i zlatnocrveni zalaz sunca,
zelene šumove trave
i plave suze neba.

Ja sam slikar i volim boje
svijetle kao dječje oči
i crne kao tuga.

Saša Dobra (Gimnazija)

Noći

Noći, ti otkrivaš zvijezde, čutanja
i usamljenu mjesecinu.
Noći, u tebi tražim puteve i od-
govore,
ko skitnica u beskrajnom lutanju.
Ti u svojoj tami skrivaš moje
snove.

Noći, što ne pustiš
izgubljeni pogled,
da tumara mjesecinom
uvijenom u čežnju.

Olgica Marić (Učiteljska škola)

Pred odlazak

Idi... i ne vraćaj se više.
Čemu buditi uspavane cvjetove,
kad ne možeš razvedriti tmurno
nebo?

Idi... i ne vraćaj se više.
Ne misli da žalim...
Magla ti ne će donijeti moje
uzdahe,
jer život ima mnogo puteva,
a ja nemam vremena za tugu.
I ne želi me opet,
jer se nikada ne će vratiti prošlo
proljeće,
i jer svako donosi nešto novo.
Idi... idi... zauvijek.

Alica Znaninović (Gimnazija)

Moj otac

Moj otac ima istrošene grudi,
žuljevite ruke i oči pune tame.
On ima pluća u kojima se gnijez-
di
karena prašina i diše zvukom ma-
šine.
On ima srce s velikom istinom
i garavo lice rudara.

S. Grubač (Učiteljska škola)

kutak za šahiste

»GREDA« ZA REŠEVSKOG

Mladi prvak SAD i najmlađi ve-
lemajstor na svijetu šesnaestogodišnji Bobi Fišer prava je »greda«
za iskusnog velemajestora Rešev-
skog. Tome u prilog govori i o-
va njihova partija sa šampionata
SAD, u kojoj je Reševski kapitu-
lirao već u 11. potezu:

FIŠER - REŠEVSKI

1. e4 c5, 2. Sf3 Sc6, 3. d4 ed, 4.
Sd4: g6, 5. Sc3 Lg7, 6. Le3 Sf6, 7.
Lc4 0-0, 8. Lb3 Sa5 ?, 9. e5 Se8,
10. Lf7 : + ! Kf7:11. Se6! i crni
gubi damu.

USKORO SUSRET »FIŠER« — »SMISLOV«

Preko jednog šahovskog članka
čitalačka javnost imala je priliku
da se upozna s novošću da Spli-
ćani imaju svoga »Bobi Fišera«.
Ali, ni Šibenik ne zaostaje u tom
pogledu za Splitom. Šibenčani i-
maju svog »Smislova«. Tko je od
njih bolji vidjet će se uskoro ka-
da dođe do susreta splitskih i ši-
benskih omladinaca. Naime, jeda-
naestogodišnji Bojan Kurajica i
Tomislav Mileta igrat će na istoj
ploči. (Ž)

Centralno omladinsko kulturno
umjetničko društvo u Šibeniku
osnovano je koncem 1956. godine.
Iako kratkog vijeka ono je u
svom dosadašnjem radu imalo li-
jepih rezultata.

Rad ovog društva odvija se pu-
tem folklornih, dramskih i tam-
buraških sekcija. Najviše uspjeha
imala je folklorna sekcija u ko-
joj se nalazi preko 50 aktivnih
članova. Kroz protekli period o-
va sekcija je u čestim nastupima
u gradu i okolici izašla sa 16 do-
brih uvježbanih tačaka.

Tamburaška sekcija je u svom
djelovanju prolazila kroz periodi-
čne krize. Slabijem radu ove
sekcije djelomično je uzrok i ne-
dovoljna disciplina članstva. Bo-
lje rezultate u okviru ove sekcije
imao je ogranak solista koji
je u raznim prigodama nastupio
sa bogatim repertoarom narodnih

pjesama i lagane muzike.

Omladinsko društvo je svojim
programom gostovalo i u naj-
zabavnijim selima kotara, čak i
tamo gdje nije bilo nikakvih po-
desnih prostorija, pa su se pri-
redbe izvodile na improviziranim
pozornicama. U svojim nastupi-
ma van grada društvo ima lijepu
bilancu — 97 gostovanja.

Pri završetku radova na izgrad-
nji autoputa »Bratstvo jedinstvo«
ovo društvo je u svom komplet-
nom sastavu izvelo 11 uspješnih
predstava duž cijele trase auto-
puta.

Kao glavni problemi koji stoje
pred društvom su učvršćenje
discipline i omasovljenje društva.
Danas ono broji svega 70 aktiv-
nih članova, što je malo u od-
nosu na broj radničke i sred-
njoškolske omladine u gradu.

T. D.

Lokalne radne akcije šibenske omladine

U punom jeku

Na lokalnim radnim akcijama
u Šibeniku u mjesecu ožujku su
djelovalo je 528 omladinaca i o-
mladinki. Radovi su uglavnom iz-
vođeni na plivačkom bazenu. O-
mladina je u tom mjesecu dala
1.848 dobrovoljnih radnih sati i za
to vrijeme je iskopano i preveze-
no 687 vagoneta zemlje i kamena.
Iako su sada radovi nešto teži, i-
pak je norma prebačena sa 35 po-
sto. To je dosad najbolji uspjeh.

U prošlom mjesecu najbolje je
rezultate postigla Industrijska
škola. Trideset učenika te škole i-
skopali su i prevezli 90 vagoneta
materijala te su prebacili normu
za 100 posto. I učenici Učiteljske
škole postigli su lijep uspjeh, jer
su normu prebacili za 81 posto.
Škola za učenike u privredi na-
stavlja rad nesmanjenim elanom.
Prisadnici te škole prebacili su
normu za 65 posto. Učenici IV. o-
snovne škole nastoje da ne zao-
stanu za svojim starijim drugo-
vima. Iako još mladi, ipak su us-
pjeli da prebace normu za 50 po-
sto. Srednja ekonomska škola na-

lazi se i dalje na začelju po u-
činku rada, jer je ostvarila nor-
mu tek za 69 posto. II. osnovna
škola sa 60 omladinaca i omlad-
inki prebacila je 1.800 barela zem-
lje i iskopala 200 jama što je
zaista lijep uspjeh.

Počeli su radovi i na izgradnji
strelišta. U prošlu nedjelju je na
tom objektu radila jedna briga-
da JRM i 25 omladinaca dačkog
doma »Ruža Vukman« koji su po-
stigli vrlo dobre rezultate.

Na dobrovoljnim radovima u
mjesecu ožujku istakli su se:
Rudolf Mrša, Milan Nikolić, Jere
Škorić Mladenka Gačina, Dunja
Štrelov, Josip Ratković, Milena
Krnčić, Nikola Đurđević, Marko
Petiša, Stjepan Polac, Miro Šare,
Mario Mrvica, Jakov Perkov, Sre-
ćko Vukov, Miro Rupić, Jerko Go-
vić, Ante Perica, Nikola Sudar, Bi-
serka Županović, Nikica Ninić,
Jelica Guberina, Anđelka Pašković,
Frane Morović, Željko Žuvela, A-
leksandra Mijat i Jasna Mikulan-
dra.

J. Gabrić

H U M O R

PRINCIPIJELNO

Profesor: Zašto ne radiš gim-
nastiku?

Đak: Pa ruka mi je u gipsu.
Profesor: Molim liječničku pot-
vrdu. (SG)

U APOTECI

Jedan postariji čovjek ulazi u
apoteku i upita:

— Molim vas, dajte mi prašak
za... za... za kombiniranu gla-
vobolju, (Mr)

PSIHOANALIZA

Mladi učitelj opazio je da je-
dan đak bojadiše zelenom bojom
ne samo travu i stablo nego i ži-
votinje i kuće i ljude. Zaključio
je, da je to neki opasan psiholo-
ški simptom, pa se obratio za sa-
vjet psihijatru.

Nakon detaljnog i veoma du-
gog istraživanja, ustanovili su, da
dječak nema drugih boja osim
zelene.

U MUZEJU

Vodič muzeja tumači posjeti-
ocima:

— Ovo je kostur dinosaurusa
star 9000 godina i 8 mjeseci.

— A zašto i onih 8 mjeseci?
— Zato, jer ima upravo toliko
da ga je otkrio profesor.

KRADA

U razredu profesor tumači a-
tomsku teoriju. Napiše jednu for-
mulu i reče:

— Kao što vidite, sad imamo 5
elektrona manje nego na početku.
Što se desilo?

U dvorani muk.

— Dobro, tko zna gdje su elek-
troni?

Sa dna sobe začuje se jedan
glas.

— Druže profesore, treba pre-
gledati svima džepove.

